

Arrest

**nr. 339 231 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 23 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 maart 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die stelt over de Bengaalse nationaliteit te beschikken, komt volgens haar verklaringen op 8 februari 2023 aan in België en dient op 8 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 21 maart 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 27 mei 2024 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 20 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing “verzoek kennelijk ongegrond”. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten en hindoe te zijn. In Bangladesh verbleef u steeds in de stad Manik Ganj, in de provincie Dhaka.

In 2005 begon u te werken in de zaak van M. M. (...) – lid van de partij BNP-Jamaat Shibir; een kartel van meerdere politieke partijen. Na een training van een jaar mocht u in 2006 vast beginnen in de winkel. Uw baas was heel tevreden van uw werk, waardoor u soms met hem mee mocht als hij bijvoorbeeld kleren ging inkopen in Padna.

Daarnaast had u ook een relatie met R. J. (...) – een moslimmeisje. Haar vader was politiek actief binnen Awami League, de overheidspartij. Jullie relatie was echter van korte duur en eindigde datzelfde jaar of in 2010.

Aangezien uw baas politiek geëngageerd was voor BNP-Jamaat Shibir, ging de overheid er van uit dat u ook aan de partij verbonden was. Aan het begin van 2011 werd de winkel van uw baas al eens overvallen door leden van Awami League. U was toen aanwezig maar werd met rust gelaten. Op 23 februari 2011 kwamen de leden opnieuw en werd u wel door hen aangepakt; u werd geslagen, uw handen en voeten werden gebroken en uw handen werden in brand gestoken. U werd opgenomen in het ziekenhuis waar u geruime tijd moest verblijven.

In 2013 werd uw woning aangevallen door leden van de overheidspartij. Na de aanval ging u bij uw zus wonen in Balitek, ook in Mani Ganj.

In 2015 besloot u geld te lenen bij de bank, dit om een kleine winkel te openen. De zaken gingen goed en u was bezig met het afbetalen van de lening. In 2018 werd uw winkel echter geplunderd. Dit door overheidsleden omwille van de relatie die u ooit had met R. J. (...). U besloot te vluchten naar Chittagang, waar u zo'n 4 maanden verbleef. Later trok u door naar Rajbari, naar uw zus, waar u ongeveer een jaar lang woonde. In tussentijd kwamen er leden van Awami League naar uw huis en bedreigden ze uw vader en uw moeder. Uw familie zag de ernst van de situatie in en regelde een smokkelaar voor u, zodat u het land kon verlaten.

In de winter van 2021 heeft u Bangladesh verlaten. U trok naar India waar u zo'n 7 maanden lang verbleef alvorens het vliegtuig naar Duitsland te nemen. Aangekomen in Duitsland reisde u met de wagen verder naar België waar u op 25 november 2022 aankwam. Op 8 mei 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in; bij terugkeer naar Bangladesh vreest u - omwille van uw werkzaamheden in de winkel en uw relatie met R. J. (...) – problemen te hebben met de leden van Awami League. Daarnaast behoort u tot de hindoeïstische minderheid en kan u uw lopende lening – nog zo'n 300 000 taka – niet terugbetalen.

Na uw vertrek uit het land kwamen de leden van Awami League nog enkele keren bij uw familieleden in Bangladesh langs.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën neer: uw identiteitskaart, uw certificaat van geboorteregistratie en uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Dient allereerst te worden gesteld dat er de nodige twijfels zijn wat betreft uw beweerde nationaliteit. Zo verklaart u zelf de Bengaalse nationaliteit te bezitten en legt u ter staving hiervan kopieën van uw identiteitskaart en uw paspoort neer. Over uw paspoort wenst het CGVS nog op te merken dat u eerst verklaarde nooit een paspoort gehad te hebben. Ter verificatie werd nogmaals gevraagd naar uw paspoort, waarop u plots meent in 2009 een Bengaals paspoort gehad te hebben, dat u eenmaal vernieuwde, maar dat zijn de enige paspoorten die u ooit gehad heeft. U zou de stukken misschien in Bangladesh achtergelaten hebben (CGVS p. 5). Hierop wordt u geconfronteerd met hetgeen u bij DVZ verklaarde; uw paspoort zou in Brussel inbeslaggenomen zijn door de smokkelaar (verklaring DVZ – vraag 26). Hoewel u beweerde nooit een ander paspoort gehad te hebben, verklaart u dat het een ander paspoort was dat inbeslaggenomen werd; een Indisch paspoort (CGVS p. 5). Van het Indische paspoort, en dus ook van uw Indische nationaliteit, zijn ook sporen terug te vinden in het administratieve dossier; meer bepaald de aanvraag van een Duits visum in een Indisch paspoort. U beweert dat het Indische paspoort vals is, echter bent u niet in staat dit ontegensprekelijk aan te tonen. Ter staving van uw Bengaalse nationaliteit kan u enkel kopieën neerleggen van een identiteitskaart en een vervallen paspoort. Over beide stukken dient te worden besloten dat dit slechts kopieën betreffen, derhalve steeds onderhevig aan mogelijks knip-en plakwerk. Daarnaast blijkt uit toegevoegde informatie dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst; allerlei documenten worden vervalst, waardoor de bewijswaarde van deze stukken uitermate gering is.

Daarnaast kunnen ook de nodige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde identiteit. Zo blijkt uit uw Bengaalse stukken – geboorteakte, identiteitskaart en paspoort – dat u S. D. (...) heet, geboren op 1 januari 1983. In India zou u dan weer gekend zijn als SAHA Gobinda, geboren op 29 april 1981 (Visumaanvraag). In Duitsland bent u dan weer gekend als D. F. (...), geboren op 1 januari 1983 (Dublin document Duitsland). Volledigheidshalve stipt het CGVS nog aan dat u op Facebook nog een andere naam gebruikt; D. A. (...) (zie blauwe map). U gevraagd waarom u op Facebookprofiel onder een andere naam hebt, antwoordt u: "gewoon" (CGVS p 5).

Dient te worden geconcludeerd dat u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt, hetgeen nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid.

Bij terugkeer naar Bangladesh vreest u - omwille van uw werkzaamheden in de winkel en uw relatie met R. J. (...) – problemen te hebben met de leden van Awami League. Daarnaast behoort u tot de hindoeïstische minderheid en kan u uw lopende lening – nog zo'n 300 000 taka– niet terugbetalen. Er kan omwille van onderstaande redenen geen geloof gehecht worden aan het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert.

Wat betreft de job die u van 2005 tot 2011 uitoefende voor M. M. (...) – lid van BNP-Jamaat Shibir -, dient allereerst te worden gesteld dat u uw werkzaamheden op geen enkele manier weet te staven. U gevraagd naar documenten die zouden staven dat u effectief gewerkt hebt in de zaak van M. M. (...) antwoordt u dat dat niet mogelijk is; "In Bangladesh bestaan er geen contracten." (CGVS p. 12), hetgeen een blote bewering betreft. En ook uw verklaringen over uw baas weten het CGVS niet te overtuigen van de bewering dat u voor hem gewerkte heeft. U zou jarenlang voor de man gewerkt hebben, maar wanneer u gevraagd wordt zijn uiterlijk te beschrijven, komt u niet verder dan te stellen dat hij 48 of 50 jaar oud is, groot is, donker en een beetje dik (CGVS p. 11). U verklaart dat u close was met de man en mocht geregeld mee als er inkopen voor de winkel gedaan moesten worden (CGVS p. 12). Echter, wanneer u gevraagd wordt iets meer te vertellen over het persoonlijke leven van uw baas, meent u dat u eigenlijk meestal in de winkel was en niets weet over zijn privéleven; u komt niet verder dan te stellen dat hij een huis had in Manik Ganj (CGVS p. 11).

Uw vermeende baas zijn politieke lidmaatschap zou ertoe geleid hebben dat u door de leden van Awami League ook als politiek actief gezien werd. U laat het echter na uw baas zijn politieke lidmaatschap te staven; zo zou hij opgekomen zijn voor de verkiezingen, maar u laat het dit ook maar op een manier te staven. Daarnaast legt u wisselende verklaringen af over de politieke partij waar uw baas precies lid van was. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw baas lid was van BNP (vragenlijst CGVS – vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u het dan weer over het kartel BNP – Jamaat Shibir (CGVS p. 7). U gevraagd van welke partij uw baas dan specifiek lid was, meent u dat hij bij Jamaat Shibir was (CGVS p. 9), hetgeen niet te rijmen valt met de verklaringen die u aflegde bij DVZ. Het CGVS kan geen geloof hechten aan het politieke lidmaatschap van uw vermeende baas.

Een andere oorzaak voor uw problemen in Bangladesh is de relatie die u had met R. J. (...) – een moslimmeisje. Dient allereerst te worden gesteld dat u dit motief nooit opwierp bij DVZ. U gewezen op dit gegeven, stelt u dat u bij DVZ enkel de belangrijkste oorzaken voor uw problemen mocht zeggen (CGVS p. 13). Uw vergoelijking weet het CGVS in geen geval te overtuigen, daar de vermeende relatie – volgens u - een van dé aanleidingen is voor uw vertrek uit het land. Wat er ook van zij, het CGVS kan geen geloof

hechten aan de relatie. U gevraagd naar wat u leuk vond aan het meisje, komt u niet verder dan te stellen dat ze lief is, mooi praat en dat u alles leuk vindt aan haar. Wanneer u tweemaal gevraagd wordt haar uiterlijk te beschrijven, meent u simpelweg dat ze heel mooi is (CGVS p. 13). Het hoeft geen betoog dat deze weinig diepgaande verklaringen alle overtuigingskracht missen. Hoe dan ook, u zou een koppel met haar gevormd hebben sinds 2009, maar datzelfde jaar, of in 2010 liep de relatie op de klippen; jullie geheime relatie kwam uit toen jullie eenmaal in het openbaar afspraken. Echter bent u tegenstrijdig over die ene keer. In Manik Ganj zou een festival plaatsgevonden hebben. U gevraagd of u er dan samen met R. J. (...) heenging, geeft u een positief antwoord. U gewezen op de hoge risicograad van uitstap – gezien jullie verschillende religies -, wijzigt u uw verklaringen en verklaart u plots dat jullie er toch niet samen heengingen; jullie zouden elkaar daar ontmoet hebben (CGVS p. 13-14). De aanpassing van uw verklaring, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relatie met R. J. (...).

Daarenboven is het bijzonder toevallig dat haar vader lid is van Awami League, net de partij waar u problemen mee heeft. U laat het na zijn beweerde lidmaatschap ook maar op een manier te staven.

Daar het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde job die u uitoefende voor uw baas die lid was van BNP Jamaat Shibir en aan de beweerde relatie met R. J. (...) – dochter van een Awami League lid – kan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die hieruit voortvloeien; zo meent u omwille van bovenstaande elementen driemaal aangevallen te zijn geweest. Daarenboven wenst het CGVS nog het volgende op te merken over de aanvallen: de eerste aanval zou plaatsgevonden hebben in 2011. Ze zouden u geslagen hebben, uw handen en voeten gebroken hebben én uw handen in brand gestoken hebben. U werd nadien opgenomen in het ziekenhuis en moest er naar eigen zeggen lang blijven (CGVS p. 7). U gevraagd naar de medische stukken meent u deze niet bewaard te hebben omdat u niet wist dat u ze ooit nodig zou hebben (CGVS p. 12). Naast het feit dat dit niets meer is dan een blote bewering, kon u uw medisch dossier ook opvragen en de opgelopen verwondingen en de ziekenhuisopname daarmee staven. U liet het na dit te doen. De tweede en derde aanval zouden plaatsgevonden hebben in 2013 en 2018 (CGVS p. 8), jaren nadat u stopte met werken in de winkel van M. M.. (...) (2011) en jaren na het beëindigen van uw relatie (2009 of 2010). U gevraagd waarom de Awami League leden na al die jaren nog interesse in u zouden hebben, antwoordt u volledig naast de kwestie. De vraag nogmaals herhaald meent u dat uw ex-vriendin nog eens in uw winkel langskwam met haar vriendin(nen) (CGVS p. 14). Uw plotse rechtzetting is echter niet voldoende om te verduidelijken waarom u tot 8 à 9 jaar na het beëindigen van jullie relatie nog problemen zou ondervinden. Daarnaast heeft u geen van de drie aanvallen gemeld bij de politie; ze zouden u toch nooit helpen; een bewering die u niet weet te onderbouwen. Een advocaat heeft u ook nooit onder de arm genomen (CGVS p. 16).

Voorts haalt u aan tot de hindoeïstische minderheid te behoren. U gevraagd naar de problemen die u zou hebben omwille van uw religie verwijst u naar de aanvallen. Echter, zoals eerder besloten werd, kan geen geloof gehecht worden aan de aanvallen. U gevraagd of u nog andere problemen ondervond omwille van uw religie, haalt u algemeen aan er op hindoeïsten muziek opgezet werd en dat moslims daar problemen mee hadden. Daarnaast spreekt u algemeen over het feit dat hindoes beledigd worden, maar u laat na te concretiseren wat deze beledigingen precies inhielden (CGVS p. 10-11). Uw weinig concrete en algemene uiteenzetting maakt dat het CGVS ook omwille van uw religie geen vrees in uw hoofde kan concluderen.

Allerlaatst haalt u aan niet te kunnen terugkeren naar Bangladesh omdat u er nog een lopende lening heeft. Naast het feit dat dit een economisch motief betreft – hetgeen geen verband houdt met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie – laat u het na de lening ook maar op een manier te staven. U gevraagd naar de documenten van de lening, stelt u dat u deze niet heeft, maar dat u misschien de bank zou kunnen contacteren (CGVS p. 16). Tot op heden mocht het CGVS geen documenten ontvangen, waardoor de lening niet meer is dan een blote bewering.

Uw vrees wordt verder ondermijnd door het feit dat u in Duitsland geen verzoek om internationale bescherming indiende, hetgeen onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Hierbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u in België pas laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Dient te worden vastgesteld dat u klaarblijkelijk weinig gehaast; zo verklaarde u bij DVZ hier aangekomen te zijn op 8 februari 2023. Op 8 mei 2023 diende u pas een verzoek om internationale bescherming in. U geconfronteerd met deze data, meent u dat het niet correct is dat u al sinds 25 november 2022 in het land bent (CGVS p. 3), hetgeen de laattijdigheid van uw verzoek enkel groter maakt. Hoe dan ook, u gevraagd waarom er zoveel tijd zit tussen uw aankomst en uw aanvraag, stelt u dat u niet wist hoe u asiel moest aanvragen (CGVS p. 3). Het CGVS kan geen geloof hechten aan deze stelling, daar het niet aannemelijk is dat u zich dermate lang in het illegale circuit bevond en niet vernomen zou hebben hoe u de procedure om internationale bescherming precies moet aanvragen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa, of toch kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u het naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen

hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

U brengt verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 1, 2, 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat het CGVS een kennelijk beoordelingsfout heeft gemaakt door zijn vrees voor vervolging onvoldoende te onderzoeken.

3.2. Verzoeker benadrukt dat zijn verzoek om internationale bescherming steunt op het gegeven dat hij tot de hindoeïstische minderheid in Bangladesh behoort en dat hij bij terugkeer vervolging vreest omwille van zijn godsdienst. Verzoeker kan niet instemmen met de motivering van de bestreden beslissing daar waar gesteld wordt dat dat zijn verklaringen te algemeen en onvoldoende concreet zouden zijn. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, dewelke hij citeert en waarbij hij uiteenzet dat hindoes in Bangladesh worden lastiggevallen, beledigd en aangevallen tijdens religieuze activiteiten, onder meer wanneer deze samenvallen met islamitische feesten. Verzoeker wijst erop dat het CGVS niet betwist dat hij tot de hindoeïstische minderheid behoort, en dat het dan ook aan het CGVS toekomt een grondig onderzoek te voeren naar de situatie van de hindoe, wat *in casu* niet is gebeurd.

3.3. Ter staving van zijn betoog citeert verzoeker uit een *“CEDOCA-verslag”* van juli 2024 over religieuze vervolging in Bangladesh, zonder het betrokken landenrapport te voegen of de consulteerbare weblink ervan te vermelden. Verzoek besluit dat uit voormeld verslag blijkt dat de moslimgemeenschap de hindoegemeenschap in Bangladesh op grote schaal vervolgt. Daarnaast verwijst verzoeker naar een persartikel van de krant *La Croix* van 22 december 2024, waarin wordt bericht over aanvallen op hindoetempels, gespannen interreligieuze relaties en diverse gewelddadige incidenten gericht tegen hindoes in Bangladesh. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij onvoldoende onderzoek verricht naar de

situatie van de hindoeïstische minderheid sinds de val van voormalige premier Hasina, en moet de bestreden beslissing om die reden vernietigd worden.

3.4. Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling, en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte '*beoordeling van feiten en omstandigheden*' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 1 van de wet van 29 juli 1991, dat voorziet in de definiëring van begrippen, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verder beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen volgend op artikel 3 van diezelfde wet, maar verduidelijkt hij niet *in concreto* welke specifieke bepalingen van de wet van 29 juli 1991 door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

Verzoeker duidt evenmin concreet welke bepaling(en) van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, dat ingaat op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden zou(den) zijn. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou (kunnen) bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoeker evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

Het enig middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Verzoeker verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Manik Ganj, gelegen in de provincie Dhaka. Hij verklaart van 2005 tot 2011 werkzaam te zijn geweest in de winkel van M. M. (...), die actief was binnen de politieke partij BNP-Jamaat Shibir (NPO CGVS, p. 9 en p. 11). Daarnaast had hij in 2009 een relatie met een moslimvrouw R. J. (...) wier vader actief zou zijn binnen de regeringspartij Awami League. De relatie was evenwel van korte duur en eindigde in hetzelfde jaar. In 2015 besloot verzoeker geld te lenen om een eigen winkel te openen. Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn werkzaamheden M. M. (...) en zijn relatie met R. J. (...) door leden van Awami League meermaals werd aangevallen, met name in 2011, 2013 en 2018, waarbij hij zou zijn mishandeld in de winkel van zijn baas, en zijn woning en winkel werden aangevallen. Hij verklaart dat ook zijn familie na zijn vertrek uit Bangladesh nog werd bedreigd. Verder voert verzoeker aan dat hij tot de hindoeïstische minderheid behoort en dat hij een lopende lening heeft die hij niet kan terugbetalen. Verzoeker verliet Bangladesh in de winter van 2021, verbleef vervolgens in India en Duitsland en kwam eind 2022 aan in België, waar hij op 8 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Bangladesh vreest hij vervolging door leden van Awami League omwille van zijn vermeende politieke associaties, zijn vroegere relatie en zijn religie, alsook problemen wegens zijn financiële situatie.

5.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) er ernstige twijfels bestaan omtrent verzoekers identiteit en nationaliteit, nu hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het bezit en gebruik van verschillende paspoorten (Bengaals en Indisch), verschillende namen en geboortedata hanteert in diverse landen en enkel kopieën van Bengaalse identiteitsdocumenten neerlegt waarvan de bewijswaarde beperkt wordt geacht; (ii) verzoeker aldus geen duidelijk zicht verschaft op wie hij is en waar hij vandaan komt, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid ondergraaft; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde tewerkstelling voor een persoon die lid zou zijn geweest van BNP-Jamaat Shibir, nu hij deze werkzaamheden en het vermeende politieke engagement van zijn werkgever op geen enkele wijze staft en hierover bovendien inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegt; (iv) evenmin geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde relatie met een moslimvrouw wier vader actief zou zijn binnen de Awami League, daar verzoeker dit motief niet eerder aanhaalde, hierover vage, tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen aflegt en het beweerde politieke profiel van de vermeende vader niet staft; (v) bij gebreke aan geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde werkzaamheden voor een baas die lid was van de BNP-Jamaat Shibir en zijn beweerde relatie met de dochter van een lid van de Awami League, ook geen geloof kan worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende beweerde aanvallen en bedreigingen, temeer verzoeker geen medische of andere stavingstukken neerlegt, geen aangifte deed bij de politie en niet aannemelijk maakt waarom hij jaren na de beëindiging van zijn tewerkstelling en het einde van zijn relatie nog zou worden gevisieerd; (vi) verzoeker zijn beweerde vrees omwille van zijn hindoeïstische religie onvoldoende concretiseert; (vii) het aangehaalde financiële motief, met name een lopende lening die hij niet kan terugbetalen, louter socio-economisch van aard is en bovendien niet wordt gestaafd; (viii) verzoekers laattijdige indiening van zijn verzoek om internationale bescherming, zowel in Duitsland als in België, onverenigbaar wordt geacht met het bestaan van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging en overeenkomstig artikel 48/6, §4, d) Vreemdelingenwet een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid; en (ix) verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er in Bangladesh sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet.

5.3.2. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel volledig in gebreke blijft.

Immers met zijn betoog omtrent de situatie van de hindoegemeenschap in Bangladesh miskent verzoeker vooreerst de motieven in de bestreden beslissing, waarin wordt gemotiveerd dat er ernstige twijfels bestaan omtrent verzoekers voorgehouden nationaliteit. Zo blijkt dat verzoeker voor de aanvraag van zijn Duits visum een Indisch paspoort had voorgelegd, waarvan zijn bewering dat dit een vervalst paspoort zou betreffen niet gestaafd wordt met enig begin van bewijs. Daarnaast heeft verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het al dan niet bezitten van een Bengaals paspoort, en kan hij enkel kopieën van zijn Bengaalse identiteitskaart en paspoort voorleggen, zodat aan deze documenten slechts een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend, te meer uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat allerhande documenten in Bangladesh gemakkelijk tegen betaling kunnen worden vervalst. Deze motieven worden in het verzoekschrift geheel ongemoeid gelaten waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijven.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij omwille van zijn geloofsovertuiging vervolging dient te vrezin in Bangladesh, dient bovendien te worden vastgesteld dat de door hem geciteerde passages van de COI Focus van juli 2024, en het door hem neergelegde krantenartikel van Le Croix weliswaar wijzen op het bestaan van maatschappelijke spanningen, discriminerende praktijken en sporadische incidenten van geweld tegen leden van de hindoegemeenschap, doch dat hieruit geenszins blijkt dat elke hindoe in Bangladesh louter op grond van zijn religie een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Een loutere verwijzing naar de

algemene situatie van de hindoegemeenschap in Bangladesh volstaat derhalve niet om aan te tonen dat verzoeker werkelijk wordt bedreigd en vervolgd omwille van zijn geloofsovertuiging. Een dergelijke vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoeker in gebreke blijft.

Met zijn betoog in het verzoekschrift gaat verzoeker verder volledig voorbij aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de door hem aangehaalde vluchtmotieven *an sich*. Hij onderneemt geen enkele poging om de concrete bevindingen van de verwerende partij, die betrekking hebben op de kern van zijn relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

5.3.3. Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan.

5.3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.3.5. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3.6. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Bangladesh zou hebben gekend.

5.3.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS